Ἀρχιδιοικ. Ἐν — Μοναστ.
κτίσις μοναστηρίου Χαλκηδόνος;

0320
234 β.

Καλλίνικος μαθητὴς αὐτοῦ Βίος Ἁ. Ὑπατίου
Ex Ms. Vaticano
Acta Sanctorum Junii v. 3.

σ. XCVII
366 vel 69 Nascitur S. Hypatius

Σ. 307. (Epitome Actorum è Synaxario Ms. Collegii Divionensis Soc. Jesu).
Οὗτος ὁ Ἅγιος, Ὑπάτιος, γεννηθεὶς ἐν Φρυγίᾳ, ἐτύφθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δεινῶς καὶ δι-
καίως ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας καὶ φυγὼν ἐξ αὐτῶν, διαπεράσας ἐν τῇ Θρᾴκῃ καὶ
ἀπελθὼν εἰς κοινόβιον καὶ μονάσας, γέγονεν ἐξ ἀρετῶν αἰδέσιμος. οὐ γάρ ποτε οὐ
μετέλαβεν καὶ πολυμαθεῖν ἐπὶ πορείᾳ, ἡμέρας ἐπιλείπων δυσὶν μὴ ἀλλάξας τὸ
σύνολον βρώσεως καὶ πόσεως. Τότε μαθὼν ὁ Πρεσβύτερος, δίδωσιν αὐτῷ ἰδιο-
χείρως κάθισμα οἴνου καὶ ψωμόν, μετὰ τὰ Ἀπόδειπνα, παρόντων τῶν Ἀδελφῶν.
Διὸ καὶ εὐθὺς ἐπορεύθη λαθεῖν, εὐχαριστήσας τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ....

Δύο δὲ τινὲς Ἀδελφοὶ ἐκεῖθεν, καὶ ἐν Χαλκηδόνι περάσαντες εἰς τὸ τοῦ Ῥουφίνου μοναστή-
ριον ἀπέκλεισαν, ἄοικον ὄντα καὶ ἀνόρθωτον πάλαι δι᾽ ἀρχαίων καὶ φοβερόν. οὗτος
γὰρ ὁ Ῥουφῖνος ἀπὸ Ῥώμης ἐλθών, καὶ μοναστήριον ἔνδοξον οἰκοδομήσας, καὶ Αἰγυπτίους
Μοναχοὺς ἐν αὐτῷ οἰκήσας, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. αὐτοῦ δὲ τελευτήσαντος, καὶ ἐν
αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ ταφέντος, καὶ τῶν Μοναχῶν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἀπελ-
θόντων, ἔμεινε τὸ κοινόβιον ἄοικον, ἀλλὰ καὶ πονηρὰ πνεύ-
ματα, τὰ εἰσελθόντα κἀκεῖσε οἰκήσαντα φοβερὸν καὶ ἄβατον ἅπασι τὸν τόπον
πεποιήκασι. Ταῦτα ὁ Ἅγιος εὑρών, τοὺς δαίμονας δι᾽ εὐχῶν διώξας, καὶ τὴν
ἀκοσμίαν σὺν τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ ἀνακαθάρας εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος μετήγαγε...

Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ ἀντιπεράσαντες εἰς τὴν Θρᾴκην, ἀπῆλθεν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ.
Ἐλθόντες δὲ οἱ ἐν Ῥουφινιαναῖς Ἀδελφοί, καὶ τοῦ Ὑπατίου Ἡγούμενον γενέσθαι
ἔλαβον. Ἔκτοτε μεγάλους ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ὁ ὅσιος, καὶ θαυμάσαντες πολλοὶ ἀπε-
τάξαντο ἐκεῖσε, καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γεγόνασι μοναχοὶ κατὰ Θεὸν προκόπτοντες...

Σ. 308. (Vita auctore Callinico discipulo, per alium sub tertio loci Abbate expolita.
Προοίμιον γραφὲν πρὸς εὐλαβέστατον Διάκονον Εὔτυχον.
... Εὗρον τοῦ ὁσιωτάτου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τὸν βίον ἀναγεγραμμένον, ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ
μαθητῶν, ὀνόματι Καλλινίκου ἐν διηγήσει ἐκτεθέντα, ἐσπούδασα τὴν τοιαύτην πο-
θεινὴν οὖσαν γνωρίσαι σοι γραφήν... Εὗρον δὲ αὐτά, τὰ πάντα, κατά τινα συγκυρίαν,
διὰ τὸ μοναστήριον τῶν Ῥουφινιανῶν παρὰ τῶν τριῶν Ἀφηγουμένων ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ μα-
καριωτάτου τῆς ἐκείνου μονῆς. Ὁ Καλλίνικος αὐτοῦ ἀνέλαβεν πρὸς τὸν Κύριον, ὁ κατὰ
τὴν διαθήκην αὐτοῦ χάριν καθ᾽ ἣν τοῦ γέροντος, τὴν τάξιν αὐτοῦ,
καθὼς ὑπολείπεται πεποιήκαμεν.

- - - -

(ἀκολουθεῖ)

2/ 834γ

Σ. 310–315. Caput I.

Γέγονε γὰρ ἀπὸ Φρυγίας γεννητόρων· κατὰ φύσιν δὲ ἦν παιδίον φιλοπαιδεύτερον ἐστι.
Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν ἀγροῖκοι· σχολαστικῶς τινῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπαίδευσεν
αὐτὸν τὰ γράμματα ἱκανῶς... ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ ἐπαιδεύθη ἀγαθὸν, ἐφοβεῖτο θεὸν
καθὼς ἀναλαμβάνει....

Ἀλλ' ὄντι ἐν τῇ φαιδρᾷ Κωνσταντίνου πόλει ὑπάρχοντος μακαρίου ἐκεῖ γονεῖς τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου, ὃν διεδέξατο ὁ ἅγιος Δαλμάτιος. Μίαν γοῦν ἡμέραν διέταξαν αὐτὸν παλαιὸν ὑπεχώρησεν ἀπὸ τῶν γονέων... καὶ ἐρωτῶντες ὁδηγοῦντας ἐπὶ τὴν Θρᾴκην, συνώδευσεν αὐτοῖς.

Γενομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, καὶ μὴ φθασάντων αὐτῶν εἰς Μονήν, ἠδυνήθησαν ἐν ᾧ κατελήφθησαν ὄρει· ἐν δὲ τῷ ἑνὶ μέρει δασὺ ἦν τὸ ὄρος ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ φοβερὸς ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν δαιμόνων λεγομένων, οἳ ἦλθον τοῦ πειράσαι αὐτούς, καὶ ἔλεγον εἰς ἀλλήλους·
Οὐδὲν αὐτοῖς δυνάμεθα ποιῆσαι, σὺν αὐτοῖς γάρ ἐστι παιδίον λαβὸν ἐξουσίαν καθ' ἡμῶν. Καὶ τοῦτο καθῶς ἤκουσαν, καὶ θροηθέντες καὶ διυπνίσαντες, ἤκουσαν ὄφρους ἐν τοῖς δένδροις φωνούντων τῶν δαιμόνων. Ἦν δὲ γινώσκων ὁ παῖς ὁ θεϊκὸν γινόμενα· ἐτῶν γὰρ ἦν δέκα καὶ ὀκτώ. Γενομένων δὲ ἡμέρας, ἠρώτων αὐτὸν εἰ ἔγνω τι τῶν γινομένων. Τοῦ δὲ ἀρνησαμένου, αὐτοὶ [illegible] τῷ Κυρίῳ, θαυμάζοντες ποῖον παῖδα Χριστιανὸν ἔσχον [illegible] θεοῦ συνοδοιπόρον.

Καὶ θεωροῦντες αὐτὸν πάνυ κατανυκτικῶς [illegible] διάγοντα, παρεῖχον αὐτὸν [illegible] αὐτὸν [illegible] Λαβὼν δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος, ἔδωκεν αὐτὸν βόσκειν πρόβατα. Καὶ μὴ ζημιώμεθα, τοῦτο γὰρ αὐτῷ [illegible] παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἔδει ποιμαίνειν καὶ πρόβατα Χριστοῦ [illegible]. ἀγνοεῖτε δὲ καὶ ὁ ἅγιος Μωϋσῆς, καὶ Ἰακὼβ, καὶ Δαυὶδ πρόβατα ἐβόσκησαν.

Ὡς οὖν ἐποίμαινε τὰ πρόβατα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ ᾄδων, ὡς γίνεται ἐν τοῖς ποιμέσι.

Οὕτως δὲ πλησίον Εὐκλησίαν, ὁ Πρεσβύτερος ἀκούσας αὐτοῦ ~~ᾄδων~~ τὴν φωνήν, προσκαλεσάμενος ἦρεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου, ἐπαγγειλάμενος διδάσκειν ψαλμούς, καὶ ποιεῖν αὐτὸν ψάλλειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Εἰ δὲ καὶ βούλοιτο, δίδωσι αὐτὸν μονάζειν. Ὁ δὲ τὸν πόθον ἐκεῖνον ἔχων, ἐπέδωκεν ἑαυτόν.

Ὡς δὲ ἔψαλλεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐθαύμαζον αὐτοῦ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τοὺς ψαλμοὺς [οὓς] ἐκ πόνων ἐμάνθανεν. Οἶνον δὲ οὐκ ἔβαλλε μεταλαβεῖν.

Τῶν δὲ κληρικῶν πάντων σπουδαζόντων εἰς τὰ ἄριστα, τοῦ μὲν ἐθεώρει παίζοντα, τὸν δὲ σκιρτῶντα ἀπὸ ἀφρασίας, ὡς ἐν ἀγρῷ (alios vero se voluptatibus dedere (uti agrestes solent), καὶ ταῖς κοσμικαῖς μὴ ἀφροδισίοις, καὶ πάνυ ἀπεδίζετο.

(ἀκολουθεῖ)

0321

Λυπηθεὶς δὲ αὐτὸς, καὶ τὸν θεὸν παρακαλῶν ὅπως καταξιωθῇ κατ᾽ εὐλάβειαν οἰκῆσαι, εὐχομένου αὐτοῦ, ἐκινήσατο ὁ θεὸς τινα στρατιώτην εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἰωνᾶν ὀνόματι, Ἀρμένιον τῷ γένει, ὑπὸ δὲ θεοῦ ἐγκληθέντα στρατεία ἀποτάξασθαι. Ὅστις Ἰωνᾶς ἀκριβῶς παρακαλέσας τὰ ... ἀποδυσάμενος, καὶ τὴν ὑγρὰν λαβὼν φορ- τρίβωνα τοῦ κοινοῦ, καὶ τὸ ... ἐν τῇ χειρί, καὶ προσερχόμενος τὸν μικρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ πῦρ Ἀρκαδίῳ, προσελθὼν ἔπειτα αὐτῷ. (Imo τοῦ ἐπισκόπου Βασιλείου Theosio ut nom. 11 demonstravimus). Ἕως τὸ νῦν ἐδούλευσα τῷ κράτει σου, ἀπὸ τοῦ δὲ βούλομαι τῷ Χριστῷ δουλεῦσαι, κελεῦσόν με ἀποδύσασθαι. Εἰ δὲ μή γε, ἐξουσίαν ἔχεις ἐκδοῦναι καὶ παῦσαι τοῦ δούλου σου. Ἐγὼ γὰρ ἄλλο τι πρᾶξαι οὐ δύναμαι. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐπιτρέψας, εὐθέως ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδύσασθαι, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν τῆς πόλεως.

Καὶ ἐξελθὼν, ἐπήξεν καλύβην ἑαυτῷ εἰς τὸ ὄρος, ὃ καλεῖται ... ἀπὸ τῆς Εὐκαρπίας ... εἰς ὁδὸν τοῦ θεοῦ. Μετὰ δὲ ἐν τῇ ... οἰκίᾳ, ἦν ἀπὸ τῶν βοτανῶν.

Γνόντες δὲ οἱ περὶ τὰ χωρία (sic) ... ᾠκοδόμησαν αὐτῷ κέλλαν, καὶ ἐποίησαν αὐτὸν τόπον μικρὸν ... αὐτόν, καὶ εὔχεσθαι, καὶ ... ... σαι χάριν ταύτης ἐν τῇ ... παρ᾽ ... ... οἱ γὰρ Ἀρμένιοι σφόδρα προσκυνοῦσι τῷ θεῷ.

Ἤρξατο εἶτα καὶ ἐκ προσκαλεῖσθαι αὐτῷ ... δουλεύειν τῷ θεῷ. Ἤρξατο εἶτα καὶ εἰς προσκαλεῖσθαι αὐτῷ, εὐθὺς συνταξάμενοι τῷ Πρεσβυτέρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων· Βούλομαι κἀγὼ δουλεῦσαι τῷ θεῷ. Καὶ εὐθὺς ἐδέξατο αὐτόν.

Οἱ δὲ ἀποδύσαντες αὐτόν, πάντες ἐθαύμασαν διὰ τὴν εὐλάβειαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὑπὲρ πάντας παρέμεινε τῇ Εὐκαρπίᾳ.

Ἦν δὲ ἐτῶν εἴκοσι ὅτε εἰσῆλθε πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ Ἰωνᾶν. Καὶ ἄλλων δὲ προσκολληθέντων αὐτοῖς, ἤρξατο φιλοκαλεῖν, καὶ κατασκευάσας χώραν εἰς τὸ σπείρειν, καὶ ἐπικτίζει Μοναστήριον, ὥστε συναχθῆναι ἀδελφοὺς ὀγδοήκοντα, καὶ γίνεσθαι καστέλλιον μέγα.

Διὰ γὰρ τὸ τοὺς Οὔννους γειτνιάζειν, καὶ ῥᾳδίως πραιδεύειν τοὺς τόπους, καστέλλια ᾠκοδομεῖτο. (Hunni in Exgrapho nostro Οὖνοι et ad marginem Οὖννοι. Primum à Rufino in Imperium Romanum evocati, orientales ejus partes vastasse deinde et Thraciam invasisse scribuntur. Prius tamen eo Gothi penetrarunt).

(ἀκολούθει)

Καθηγεῖτο οὖν τῶν παίδων ὁ ὅσιος διδάσκαλος Ἰωνᾶς.

Τοσοῦτον δὲ ἐφθάσατο τῶν ἀσκήσεων ὁ Ὑπάτιος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι πάντας, κηρυ-
δοῦν καὶ τὸν Ἡγούμενον, ἐν νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ ψαλμῳδίᾳ, καὶ εὐχῇ, καὶ
ὑπακοῇ, καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ, καὶ ἀκτημοσύνῃ, καὶ πάσῃ ἀρετῇ,
ὡς πάντας ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζεσθαι, καὶ τὸν Ἡγού-
μενον ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ χαίρειν ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτοῦ. Τοσαύτην γὰρ
νηστείαν καὶ εὐχὴν εἶχε καὶ ἡσυχίαν ἤσκει, ὡς ἐπιθυμεῖν πάντας λέγειν ἀκοῦσαι
παρ' αὐτοῦ, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν τοῦ νουθετεῖν αὐτοὺς πρὸς
ὠφέλειαν. Ὁ δὲ παρῃτεῖτο λέγων· Καὶ ἐν τῷ κόσμῳ δοῦλος ὑπῆρχον,
νῦν δὲ ἦλθον ἵνα καταξιωθῶ καὶ ὧδε δοῦλος γενέσθαι. Ὅθεν προσέταξεν
τοῖς πᾶσι ὁ Ἡγούμενος λέγων· Κέλευσόν με διὰ τὸ τοῖς κακουμένοις ἐξυ-
πηρετεῖσθαι, τοῦτο γὰρ ἔλεγεν πεποιηκέναι, ὅτι ἐξελεξάμην ταύτην τὴν
ἐντολήν, ἀκούσας ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου εἰπόντος τοῖς ἐκ δεξι-
ῶν· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην
ὑμῖν βασιλείαν. ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπο-
τίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς
καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθετε πρός με. Τῶν δὲ εἰπόντων,
Κύριε, πότε σε εἴδομεν ... ἐποιήσαμεν ταῦτα; ἀπεκρίνατο· Ἀμὴν, ...
καὶ λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλα-
χίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κελευσθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, τοσαύτην προθυμίαν ἐπεδείκνυτο, ὥστε καὶ
ἀπὸ ... ἀπιέναι προσεφάνη καταστρῶσαι τὴν χώραν τοῦ σπόρου,
καὶ ὥρᾳ χειμῶνος ἀσθενοῦντας καὶ ἐρριμμένους ἐν τῇ ὁδῷ πε-
νιχροὺς ὄντας (ὡς διηγεῖτο ἡμῖν· καὶ γὰρ τὰ τοῦ ἁγίου Ἰωνᾶ αὐτὸς
ἡμῖν διηγεῖτο) τούτους ἐπὶ ὤμων [illegible] βαστάσας, ἀπε-
τίθετο ἐν τῷ πυλῶνι, καὶ ἐρχόμενος ἔλεγε τῷ Ἀββᾷ· Τινές εἰσι κείμενοι
ἐν τῷ πυλῶνι ἄρρωστοι, καὶ ἀφίει ... ἀπελθεῖν καὶ κελευσθεὶς, ἐκόμιζεν
αὐτούς.

Καὶ εἴ τις τραῦμα εἶχεν, ἤ τινα ἀρρωστίαν, καταντλήσας αὐτοὺς ἐπιμελῶς
αὐτοῦ ταῖς χερσί, καὶ λούσας κλίνῃ, ἀνέπαυεν αὐτούς, καὶ βρώμασιν ἐπιτηδείοις
διέτρεφεν αὐτούς. Εἰ δὲ χρεία ἦν τὸ ἀλειφῆναι τοὺς ἀρρώστους, ἀναγ-
γείλας τῷ Ἀββᾷ, ἦν γὰρ πρεσβύτερος, ἐποίει αὐτοὺς ἐλαίῳ εὐλογημένῳ
ἀλειφῆναι παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀπέλυεν αὐτοὺς ὑγιεῖς, τοῦ
Θεοῦ ~~αὐτοῦ~~ αὐτῷ συνεργοῦντος, καθὼς γέγραπται, παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
ἀγαθὸν, συνεργεῖ ὁ Θεός. Ἤκουσα καὶ δὲ τοῦτο παρὰ τῶν ὁσίων
ἀδελφῶν ὅτι εἴ τις προσφάτως ἦν ... ἀπερχόμενος ὁ Ὑπάτιος,
ὡς ψηλαφῶν αὐτόν, καὶ ἐπισκεπτόμενος, τῇ μὲν χειρὶ ἀσυμφανῶς τὸν
τύπον σταυροῦ ἐποίει· τῷ δὲ νῷ ἐκτενῶς ηὔχετο λέγων τῷ

(ἀκολουθεῖ)

ἀδελφῷ· Ἔχεις, οὐδὲν κακὸν ἔχεις, κάτελθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ταῦτα δὲ ἔλεγε πίνει, ὡς ἐλθὼν κουφισθεῖσα τῶν ἀρρωστία, εἰς τὸ βέλτιον καταστῆναι· οὐδὲ γὰρ προθύμως τις ἀκούσας αὐτοῦ ἀνῄει, τοῦ Θεοῦ παρέχοντος δείξειν ἐμὲ ὅτι μὴ κακὸν ἔχει.

Caput II. Ταῦτα οὖν ποιοῦντος ἀδελφοῖς καὶ πᾶσιν, αὐτὸς εἰς ἄλλο θεῖον ἀνακαλεῖ, καὶ τὰν πάλιν αἴρειν αὐτόν. (ut saepe ἑαυτὸν τοσοῦτον ἐκκρατεύετο, ὡς πολλάκις καὶ τὰν πέντε ... quinque dies cibo abstineret.) Πολλάκις δὲ ὀχλούμενος ὑπὸ δαίμονος, ὡς νεώτερος, τῶν γυναικῶν ἐδόκει τῶν λοιπῶν νέοις ἐνοχλοῦσιν, καὶ ἐὰν μὴ ἀποταξάμενοι ἐν ἐγκρατείᾳ ἀγωνίσονται δεόμενοι τοῦ Θεοῦ διὰ παντός, ἵνα αὐτὸν ἐλθὼν πολεμήσῃ τὸν πολεμοῦντα αὐτόν, πάρεστι ὑπομονήν. Καὶ ταῦτα καταγραψάμενος, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὑπομονήν, τὴν ἀγάπην, τὴν ταπεινοφροσύνην, καὶ ἀπορῶν ἑαυτὸν διὰ τὸν πόλεμον ἐπινοῦν· ἀλλὰ πειράζει δὴ καὶ μὴ σήμερον ἐκλείπειν, αὔριον λυθῆναι καὶ εἰς τὴν ἀπιστίαν, εἰς τὴν δυναστείαν· μόνον μὴ ἐκδότην φύγῃ τὸ ῥάδιον, ἀλλ' αὐθαιρέτως ὑπομείνῃ. Ὁ γὰρ εἰς τέλος ὑπομείνας, οὗτος σωθήσεται. Μόνον ἐπιμελεῖσθαι πολλὰ [illegible] ἑαυτόν, ἐλθὼν τραπῆναι ἐσθίειν. [illegible] αὐτὸ ὁ Θεὸς [illegible] ἀγῶνα, ἀπολλύει τὴν χάριν αὐτοῦ, καὶ ἐλεύθερος αὐτοῦ τὴν ψυχήν. Εἰ [illegible] γέγονεν, ἡμῶν πάντων ἐπιβλέπει αὐτόν. [illegible] μὴ ἀπογινώσκειν ὑπομένειν, ἀλλ' ὑπομένειν· οὐδὲν γὰρ ὁ Θεὸς [illegible] κατὰ τὸ [illegible]. Εἰ ... ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ὑπομεῖνον τὸν Κύριον.

Μιᾷ γοῦν ἡμέρᾳ ὁ Ὑπάτιος, πάνυ πολεμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἐν τοῖς καύμασι πεινῶντα ἡμέραν οὐκ ἔπιεν. Συνδιακονοῦσι δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ χείλη αὐτοῦ τῇ ξηρότητι διερράγη. Ὃν ἰδόντες οἱ ἀδελφοί, διηγήσαντο τῷ Ἀρχιμανδρίτῃ. Ὁ δὲ παρασιωπήσας, ἀπὸ τοῦ νυκτερινοῦ εὐχῇ κεράσας ποτήριον οἴνου καὶ ψυχροῦ, ἐπὶ πάντων φωνεῖ αὐτόν, Ὑπάτιε. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Εὐλόγησον. Λέγει αὐτῷ· Ἐλθὲ εἰς τὸ μέσον, καὶ δεξάμενος πίε τὴν εὐλογίαν ταύτην, οἶνον γὰρ οὐκ ὅλως μετελάμβανεν. Ὁ δέ, πάλιν φερόμενος, καὶ γινώσκων ὅτι ὑπακοὴ ζωὴ καταγράφεται, πίνει δεξάμενος ἔπιεν, ἀνεκτότερος τοῦ πολέμου γενόμενος.

Διηγεῖτο δὲ ὅτι καὶ οἱ βάρβαροι πολλάκις ἐπελθόντες τῇ Θρᾴκῃ, ἐκινδύνευσαν ἡμῶν τὸ κελλίον. καὶ ὁ Θεὸς πάντοτε ὑπερασπίζει τῶν δούλων αὐτοῦ, αὐτῷ εὐχομένων, ἀπαλλάττων αὐτούς. Εἶχον γάρ τινα τρωγλαδίαν, ὅθεν ἀνακλίζοντες λίθον, ἐποίουν ἕνα πλαγιάτον (πλαγιῶ), ὡς ταῦτ[α] λοιπὸν γενέσθαι, καὶ τὰ ~~φραγ~~ φραγέλλια σεῖσαντες, συνεῖχον χάριν ἐπιβαίνειν τοῖς ἵπποις καὶ ἀναχωρεῖν.

Καταπαύσεως δὲ γενομένης, οἱ χωρικοὶ πραιδευθέντες, λοιπὸν μηδὲν ἔχοντες, εἰς τὸ Μοναστήριον προσέφευγον, ζητοῦντες τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ δὲ κῦρις Ἰωνᾶς εἰσερχόμενος ἐν τῇ Μεγαλοπόλει, ἤλεγχε τοὺς ἀδελφοὺς μετὰ παῤῥησίας, Πεινῶσιν οἱ πτωχοὶ [illegible] ἐν τῇ Θρᾴκῃ, καὶ ὀχλοῦσί μοι· ἀπορίσατε αὐτοῖς ἀναλώματα. Ἐκεῖνοι δὲ [illegible] παρὰ [illegible], Ῥωμανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν μεγάλων, ὅσοι διὰ Θεὸν ἐβούλοντο, πλοῖα γεμίζοντες σίτου καὶ ὀσπρίων, ἔπεμπον αὐτῷ, ἵνα δίδωσιν αὐτοῖς.

Ἅμα γὰρ τοῦ εἰσιέναι ἐν τῇ πόλει, πάντες οἱ πλούσιοι ἤξεσαν αὐτόν, ὅπως εὐχὴν ποιήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, εὐλογήσῃ αὐτούς.

Τοσοῦτον γὰρ ἦν ζηλωτὴς, ὥστε πάντας τοὺς ἰλλουστρίους ἐλέγχειν εἰς πρόσωπον. Εἰ εὗρεν ὅτι τινὰ ἠδίκησεν, ἐνώπιον [illegible] προΐστατο τοῦ ἀδικηθέντος, ἅμα δὲ καὶ ἐνουθέτει αὐτὸν λέγων, ὅτι δάκρυα ἀδικουμένων, κρίσεις γίνονται τῶν ἀδικούντων. Οἱ δὲ ὠφελούμενοι [illegible] αὐτόν, ὡς ἄγγελον δόξαν Θεοῦ. Ἅμα δὲ καὶ ἐθαύμαζον, ὅτι ἀγράμματος ὢν καὶ ἰδιώτης, τοιαύτην ἔλαβε χάριν παρὰ Κυρίου.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ τοῦ Ὑπατίου, καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἰς πράγματα [illegible], ἐλθὼν ἐν τῇ Πόλει ἐκ τὴν ἰδίαν χώραν, εὐθὺς ἀνέβη εἰς τὴν Θρᾴκην, καὶ ἐπεζήτησεν τὸ καστέλλιον, οὗ ὄνομα Ἀλμύρισσον, καὶ εὗρεν ἐκεῖ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· ἦν γὰρ γέρων καὶ λίαν [illegible].

Γνόντες δὲ οἱ μονάζοντες ἔλεγον, Οὐχὶ δοῦλον καλὸν ἔχεις ὦ Ὕπατε;
Καὶ [illegible] ἔχαιρεν, ὅτι ὁ Ἀββᾶ, ὅτι διὰ τὸν Θεὸν [illegible] ἐποίει, καὶ διὰ τὴν ταπείνωσιν.

Ἀκούσας δὲ ἐκεῖνος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἐληλυθέναι, οὐκ ἐβούλετο γνωσθῆναι αὐτῷ· ἐπὶ πολὺ δὲ βιασθεὶς, συντυχὼν αὐτῷ, καὶ ἀσπασάμενος συνετάξατο, καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὴν κοίμησιν τῆς μητρός.

Γνοὺς δὲ ὅτι χρεία ἐστὶν εἰς τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τὸ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, [illegible] οἱ ἀδελφοὶ [illegible], καὶ τὸ [illegible] τοῦ Ἀββᾶ αὐτοῦ [illegible], καὶ διὰ τὰ [illegible] ἐν τῇ πόλει χρονίζοντα, παρακαλέσας τὸν Ἀρχιμανδρίτην(d), ἔρχεται σὺν τῷ πατρὶ ἐν τῇ πόλει· καὶ μένει σὺν αὐτῷ εἰς προάστειον Ἐλευθερίου(e) τινός, καὶ εἰς τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ βοηθήσας διὰ τὸν Θεόν, κατηχήσας προέπεμψεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἀπελθεῖν, δὲ καὶ αὐτὸν ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(d) Hinc inter Abbatem et Archimandritam ejusdem Monasterii superiores, videtur discrimen et subordinatio quaedam notari posse; nisi malimus dicere Abbatis titulum adhaesisse Jonae tamquam seniori, licet is ex quo Urbem frequentare et incolere caepit, Archimandritam sive Hegumenum in Monasterio suo ordinari curasset, cui omnes subessent.

(e) Palladius in vita Chrysostomi meminit cujusdam Eleutheri, viri divitis sub Arcadio; et hujus fortassis suburbanum illud fuerit.

(ἀναδοτέον)

Τῷ δὲ Ὑπατίῳ γνώριμός τις ὢν ἀσκητὴς προσεκολλήθη ὀνόματι Τιμόθεος· τοιοῦτος δὲ ἦν ~~αὐτὸς~~ ὅλος εὐλαβὴς καὶ σπουδαῖος εἰς τὴν ἀρετήν, ὡς διὰ τοῦτο κολλᾶσθαι τῷ Ὑπατίῳ διὰ τὸ εἶναι δοῦλον Θεοῦ. Προσετέθη δὲ τούτοις καὶ ἄλλος γαλάτης ὀνόματι Μοσχίων, καὶ ἐγένοντο τρεῖς ἀδελφοὶ δοῦλοι Θεοῦ. Ὡς οὖν ἦσαν ἐν τῷ προαστείῳ, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ὑπάτιος· Ἐγὼ συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος οἰκῶ, ἐὰν εἰς πόλιν. Ἀπεκρίναντο δὲ αὐτῷ· Ὅπου σύ, καὶ ἡμεῖς. Περάσαντες οὖν εἰς Χαλκηδόνα, ᾔδεσαν ἐπὶ ἀνατολάς, ζητοῦντες ὄρος ἢ σπήλαιον. Καὶ ἐλθόντες τρία σημεῖα εὑρίσκουσιν ἀπὸ [illegible], καὶ μοναστήριον [illegible] αὐτοῦ, ὅπερ ᾠκοδόμησεν ὁ μακάριος Ῥουφῖνος... τὸ δὲ μοναστήριον [illegible], μονάζοντες Αἰγύπτιοι [illegible]. Τοῦ οὖν Ῥουφίνου τελευτήσαντος, ἀνεχώρησαν αὐτοὶ οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα καταλιπόντες· καὶ ἔμεινεν [illegible] τὸ μοναστήριον ἔρημον, ὡς καὶ φαίνεσθαι ὅτι μοναστήριον ἦν... Ἐλθὼν δὲ ὁ Ὑπάτιος ...καὶ εὑρὼν [illegible]... Ἀκούσαντες δὲ οἱ δύο ἀδελφοὶ [illegible], ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ [illegible] ἤρχοντο [illegible] τῶν ἀσκητῶν......

Δουλεύοντες οὖν αὐτοὶ γνησίως τῷ Κυρίῳ ἐν ἀγάπῃ ... εἶδον [illegible], καὶ παρεκλήθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὅτι Ὑπάτιος καὶ ὁ Τιμόθεος. Καὶ ὁ Ὑπάτιος [illegible] παρ' [illegible] αὐτῷ. [illegible] ὁ τόπος. [illegible] δὲ [illegible] ἀναίρεσιν [illegible] οὕτω τὸν Ὑπάτιον [illegible] διοικῆσαι. Χρόνου δὲ [illegible] παραχωρήσαντες αὐτῷ δίδωσι τόπον ὁ Ὑπάτιος, καὶ [illegible] ἐν τῇ [illegible] τῶν πρώτων αὐτοῦ Μονῶν, ἀπέρχεται σὺν αὐτῷ εἰς τὴν Θρᾴκην.

Ἐξερχομένων δὲ αὐτῶν, ἦν τις ἔξω παράλυτος, ὃς παρεδόθη ὑπὸ δαιμόνων, καὶ ἐξῄτει αὐτοὺς [illegible]. Ὁ δὲ ὁ Ὑπάτιος, [illegible] ἠρώτα· Τί σοί ἐστι; Καὶ μαθὼν ὅτι παρεδόθη ὑπὸ δαιμόνων, λέγει τῷ [illegible] αὐτοῦ· Κράτησον [illegible] αὐτόν, καὶ [illegible] εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. [illegible] αὐτόν, καὶ ὁ Ὑπάτιος [illegible], καὶ [illegible] ἤγειρεν αὐτόν, καὶ [illegible] Κύριον [illegible], καὶ [illegible] οἱ ἀδελφοὶ τὰ γενόμενα [illegible] εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ [illegible] ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον [illegible] ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον, ὅτι πρὶν ἀναχωρῆσαι ἐνθάδε, [illegible] χάριν [illegible] ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός.

Ὁ δὲ [illegible] ἀπετάξατο, καὶ δουλεύσας τῷ Κυρίῳ ἐτελειώθη.

Ὑπάτιον δὲ παρεκάλεσαν [illegible], ἵνα δι' αὐτοῦ [illegible] ἡσυχάσαι.

Ὁ δὲ Τιμόθεος σὺν τοῖς ἄλλοις ἀδελφοῖς [illegible] ἐζήλου τὸν Ὑπάτιον.

([illegible])

Καὶ γνόντες, ἐληλυθέναι τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ Ἰωνᾶν ἐν τῇ πόλει, ἐπέμψαν προσκαλοῦντες αὐτῷ, ὅπως ποιήσῃ τὸν κύριν Ὑπάτιον ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ Θρᾴκης.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἀσθενήσαντος ὁ Ἀββᾶς Ἰωνᾶς, καὶ βαρέως ἔχων, ὁρᾷ ἐν ὁράματι ἄγγελον λέγοντα αὐτῷ· Ἐὰν μὴ ἔλθῃ ὁ Ὑπάτιος, οὐχ ὑγιαίνεις. Καὶ ταχέως δηλοῖ τοῖς ἀδελφοῖς, ἵνα ἀποστείλωσιν αὐτόν. Μαθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ τὸ ἀποκαλυφθὲν τῷ Ἀββᾷ καὶ ἤδη ζητοῦντες, συναχθέντες παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἀπελθεῖν. Μὴ θέλοντος δὲ αὐτοῦ, βιασάμενοι ἀποστέλλουσιν αὐτὸν μετὰ καὶ ἄλλων ἀδελφῶν. Ὡς οὖν ὥδευεν, ἐν ἑνὶ τόπῳ τὴν εὐχὴν ἐποίει τῆς τρίτης ὥρας. Εὐχομένου δὲ αὐτοῦ, ἤκουσε φωνὴν ἐκ τοῦ ἀέρος λέγουσαν· Ὑπάτιε, ὕπαγε εἰς Ρουφινιανάς, τέθνηκε γὰρ εἰς φῶν ἐλθεῖν ἕως ἐσχάτων τῆς γῆς. Φοβηθέντες δέ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον δοξάζοντες τὸν Θεόν· ἀναστάντων δὲ αὐτῶν, ἤρξατο ὁ Ὑπάτιος γογγύζειν ὡς παραιτούμενος [illegible] αὐτῷ. [illegible] ἔσχεν, λέγει αὐτῷ· Τί λαλεῖς ἄνθρωπε, ποιεῖν [illegible] καταποθῆναι.

Ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς τὸν κύριν Ἰωνᾶν, καὶ εὗρεν αὐτὸν βαρέως ἔχοντα καὶ μὴ δυνάμενον σχεδὸν μηδὲ λαλῆσαι, ἀσπάζεται αὐτὸν ὁ Ὑπάτιος, καὶ εὐχὴν ποιήσας, ἔδωκεν αὐτῷ τροφήν, καὶ ὥσπερ ἐξαφθέντος [illegible]. Ἦν γὰρ ἡμέρας μὴ γευσάμενος. Καὶ ἐρρωμενέστερος σχών, μεθ' ἡμέρας παρακαλεῖ τὸν ἀββᾶν Ὑπάτιον, ἵνα ἔλθῃ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐν Ρουφινιαναῖς καθίσαι καὶ τὸν [illegible], καὶ παραινεῖ αὐτοὺς λέγων, Ὅτι μὴ ζητήσητε [illegible] ἀλλήλοις προσκυνοῦντες ἐποίησαν εἰρήνην καὶ κατεδέξαντο λοιπὸν ἔχειν πατέρα τὸν Ὑπάτιον, καὶ ἤρξατο αὐτῶν κατὰ τὴν [illegible] Κυρίου, τοῦ λαλήσαντος αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀέρος. Ἦν δὲ λοιπὸν ἐτῶν τεσσαράκοντα. --- (Τὴν δράσιν τοῦ Ὑπατίου ἐν Ρουφινιαναῖς ἴδε ἐν τῷ κειμένῳ)....

Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ μέγας Ἰωάννης τότε ὢν Ἐπίσκοπος (ὁ Χρυσόστομος), καὶ ἐφρόντιζε καὶ ἠγάπα τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ (τοὺς ἐν Ρουφινιαναῖς).